II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 200/2010,

annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta *Gallus gallus* -lajin täysikasvuisissa siitosparvissa esiintyvien *salmonellan* serotyyppien vähentämistä koskevan unionin tavoitteen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 2160/2003 pyritään varmistamaan toimenpiteiden toteuttaminen salmonellan ja muiden zoonoosien aiheuttajien osoittamiseksi ja valvomiseksi kaikissa oleellisissa tuotanto-, prosessointi- sekä jakeluvaiheissa ja etenkin alkutuotantovaiheessa, jotta voidaan vähentää niiden esiintyvyyttä ja kansanterveydelle aiheuttamia riskejä.

(2) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään unionin tavoitteista asetuksen liitteessä I lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämiseksi liitteessä luetelluissa eläinpopulaatioissa. Lisäksi siinä vahvistetaan tavoitteille tiettyjä vaatimuksia.

(3) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä I mainitaan kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä *Gallus gallus* -lajin siitosparvissa. Salmonellatartunta voi siirtyä näistä siitosparvista jälkeläisiin, etenkin munivien kanojen ja broilerien parviin. Salmonellan esiintyvyyden vähentäminen siitosparvissa edistää kyseisen zoonoosinaiheuttajan – joka aiheuttaa merkittävän kansanterveydellisen riskin – esiintymisen valvontaa parvien lintujen jälkeläisistä saaduissa munissa ja lihassa.

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvien tiettyjen salmonellan serotyyppien vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1003/2005 ([2]) vahvistetaan 31 päivänä joulukuuta 2009 päättyväksi siirtymäkaudeksi yhteisön tavoite tiettyjen salmonellan serotyyppien esiintyvyyden vähentämiseksi lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa. Kyseiseen päivään mennessä on *Salmonella enteritidis-, Salmonella hadar-, Salmonella infantis-, Salmonella typhimurium-* ja *Salmonella virchow* -bakteerin, jäljempänä 'relevantit salmonellalajit', suhteen edelleen positiivisia tuloksia antavien täysikasvuisten *Gallus gallus* -jalostusparvien enimmäisprosenttiosuus pudotettava enintään 1 prosenttiin. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa relevanttien salmonellalajien vähentämiselle pysyvä unionin tavoite, kun siirtymäaika on päättynyt.

(5) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että unionin tavoitetta asetettaessa olisi otettava huomioon nykyisten kansallisten toimenpiteiden toteuttamisesta saadut kokemukset sekä nykyisten unionin vaatimusten mukaisesti ja erityisesti zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/99/EY ([3]) säädettyjen tietojen osana ja erityisesti kyseisen direktiivin 5 artiklan nojalla komissiolle tai Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä 'EFSA', toimitetut tiedot.

([1]) EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1.

([2]) EUVL L 170, 1.7.2005, s. 12.

([3]) EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.

(6) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 vaatimusten mukaisesti EFSAa on kuultu asetettaessa unionin tavoitetta *Gallus gallus* -lajin siitosparville. Biologisia vaaroja käsittelevä EFSAn pysyvä tiedelautakunta antoi 26 päivänä maaliskuuta 2009 komission pyynnöstä lausunnon, jossa esitettiin määrällinen arvio vaikutuksista, joita uudella tavoitteella *Gallus gallus* -lajin siitoskanoissa esiintyvän salmonellan vähentämiseksi olisi ([1]). Arvion mukaan *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimurium* ovat ne serotyypit, joiden kohdalla on suurin mahdollisuus siihen, että ne siirtyvät siitoskanoista niiden jälkeläisiin broilerinlihan ja munien tuotantoketjussa. Lausunnossa todettiin lisäksi, että näiden kahden serotyypin esiintyvyyttä siitoskanoissa koskevien EU:n valvontatoimenpiteitten odotetaan myötävaikuttavan salmonellainfektioiden valvontaan tuotantolinnuissa sekä vähentävän siipikarjaan liittyviä riskejä ihmisten terveydelle. Sen lisäksi lausunnossa todettiin, että muiden serotyyppien esiintyvyyttä siitoslinnuissa koskevan EU:n laajuisen valvonnan rajahyöty on suhteellisen pieni, sillä niiden yhteys ihmisen sairauksiin on harvinaisempi ja potentiaali vertikaaliseen tartuntaan vähäisempi.

(7) Kun otetaan huomioon EFSAn antama tieteellinen lausunto ja se, että tarvitaan lisää aikaa, jotta voidaan arvioida salmonellan esiintyvyyden kehittymistä parvissa kansallisten valvontaohjelmien käyttöönoton jälkeen, olisi salmonellan esiintyvyyden vähentämistä lajin *Gallus gallus* täysikasvuisissa siitosparvissa koskeva unionin tavoite säilytettävä samana kuin asetuksessa (EY) N:o 1003/2005 asetettu tavoite.

(8) Sen tarkistamiseksi, missä määrin unionin tavoitteen saavuttamisessa on edistytty, on tarpeen säätää lajin *Gallus gallus* siitosparvia koskevasta toistuvasta näytteenotosta.

(9) Jäsenvaltioiden vuodeksi 2010 ja sitä seuraaviksi vuosiksi esittämien eräiden eläintautien ja zoonoosien vuotuisten ja monivuotisten hävittämis-, torjunta- ja seurantaohjelmien hyväksymisestä ja niihin myönnettävästä yhteisön rahoituksesta 26 päivänä marraskuuta 2009 annetun komission päätöksen 2009/883/EY ([2]) mukaisesti on hyväksytty kansallisia valvontaohjelmia tavoitteen saavuttamiseksi vuonna 2010. Ohjelmat perustuivat niiden esittämisen aikaan voimassa olleisiin säännöksiin. Lajin *Gallus gallus* siitosparvia koskevat ohjelmat hyväksyttiin asetuksen (EY) N:o 1003/2005 säännösten perusteella. Sen vuoksi on tarpeen säätää jo hyväksyttyjä valvontaohjelmia koskevasta siirtymätoimenpiteestä.

(10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

([1]) The EFSA Journal (2009) 1036, s. 1–68.
([2]) EUVL L 317, 3.12.2009, s. 36.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Unionin tavoite

1. Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin tavoite *Salmonella* spp:n esiintyvyyden vähentämiseksi *Gallus gallus* -lajin siitosparvissa, jäljempänä 'unionin tavoite', on vähentää *Salmonella enteritidisin, Salmonella hadarin, Salmonella infantisin, Salmonella typhimuriumin* ja *Salmonella virchowin*, jäljempänä 'relevantit salmonellan serotyypit', suhteen edelleen positiivisia tuloksia antavien täysikasvuisten *Gallus gallus* -siitosparvien enimmäisprosenttiosuus enintään 1 prosenttiin.

Kuitenkin jäsenvaltioissa, joissa *Gallus gallus* -lajin täysikasvuisia siitosparvia on alle 100, unionin tavoite on 1 päivästä tammikuuta 2010, että vuosittain enintään yksi parvi saa edelleen antaa positiivisia tuloksia relevanttien salmonellan serotyyppien suhteen.

2. Liitteessä esitetään testausohjelma, jolla voidaan tarkistaa, onko unionin tavoitteen saavuttamisessa edistytty.

2 artikla

Unionin tavoitteen uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee unionin tavoitetta uudelleen ottaen huomioon ne tiedot, joita kerätään tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa säädetyn testausohjelman mukaisesti, ja asetuksen (EY) N:o 2160/2003 4 artiklan 6 kohdan c alakohdassa vahvistetut perusteet.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1003/2005 kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1003/2005.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

4 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Asetuksen (EY) N:o 1003/2005 liitteessä olevia säännöksiä sovelletaan edelleen niihin valvontaohjelmiin, jotka on hyväksytty ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

5 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE

Testausohjelma, jolla tarkistetaan, onko täysikasvuisissa *Gallus gallus* -siitosparvissa esiintyvien relevanttien salmonellan serotyyppien vähentämistä koskeva unionin tavoite saavutettu

1. OTANTAKEHIKKO

Otanta, jolla osoitetaan *Salmonella enteritidisin, Salmonella hadarin, Salmonella infantisin, Salmonella typhimuriumin* ja *Salmonella virchowin*, jäljempänä 'relevantit salmonellan serotyypit', esiintyvyys, kattaa kaikki *Gallus gallus* -lajiin kuuluvien täysikasvuisten kanojen siitosparvet, jotka käsittävät vähintään 250 lintua, jäljempänä 'siitosparvet'. Sanottu ei rajoita asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 ja direktiivissä 2003/99/EY olevien, muiden eläinpopulaatioiden tai muiden serotyyppien valvontaa koskevien säännösten soveltamista.

2. SIITOSPARVIEN SEURANTA

2.1 **Näytteenottopaikka, -tiheys ja -tyyppi**

Siitosparvista otetaan näytteet elintarvikealan toimijan aloitteesta ja osana virallisia valvontakäyntejä.

2.1.1 *Näytteenotto elintarvikealan toimijan aloitteesta*

Näytteet otetaan joka toinen viikko toimivaltaisen viranomaisen nimeämästä paikasta, joka on joko

a) hautomo tai

b) tila.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää käyttää yhtä a tai b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa koko testausohjelman ajan broilerien kaikkien siitosparvien osalta ja toista vaihtoehtoa munintakanojen kaikkien siitosparvien osalta. Kun kyse on unionin sisäiseen kauppaan tarkoitettuja siitosmunia tuottavista siitosparvista, näytteenotto on kuitenkin tehtävä tilalla.

On luotava menettely, jolla varmistetaan, että analyysit tekevä laboratorio ilmoittaa viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle relevanteista salmonellan serotyypeistä, jotka on todettu elintarvikealan toimijan aloitteesta tehdyn näytteenoton aikana. On elintarvikealan toimijan ja analyysit tehneen laboratorion vastuulla ilmoittaa nopeasti minkä tahansa relevantin salmonellan serotyypin toteamisesta.

Jos unionin tavoite on saavutettu vähintään kahtena peräkkäisenä kalenterivuotena koko jäsenvaltiossa, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että näytteenotto tilalla voidaan tämän kohdan ensimmäisestä kappaleesta poiketen harventaa suoritettavaksi joka kolmas viikko. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää kahden viikon testausvälin säilyttämisestä tai palaamisesta siihen, jos tilalla todetaan relevantteja salmonellan serotyyppejä siitosparvessa ja/tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo sen muutoin aiheelliseksi.

2.1.2 *Näytteenotto virallisten valvontakäyntien yhteydessä*

Virallisten valvontakäyntien yhteydessä tehtävän näytteenoton on käsitettävä seuraavat toimet:

2.1.2.1 Jos näytteenotto elintarvikealan toimijan aloitteesta tapahtuu hautomossa:

a) rutiininomainen näytteenotto joka 16:s viikko hautomossa;

b) kaksi kertaa tuotantojakson aikana tilalla suoritettava rutiininäytteenotto, joista ensimmäinen suoritetaan neljän viikon aikana munituksen aloittamisesta tai siirrosta munitusyksikköön ja toinen munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantojakson päättymistä;

c) tilalla suoritettava varmistava näytteenotto, kun hautomossa suoritetun näytteenoton perusteella on todettu relevanttien salmonellan serotyyppien esiintyminen.

2.1.2.2 Jos näytteenotto elintarvikealan toimijan aloitteesta tapahtuu tilalla, rutiininomainen näytteenotto suoritetaan kolme kertaa tuotantojakson aikana seuraavasti:

a) neljän viikon kuluessa munituksen aloittamisesta tai munitusyksikköön siirtämisestä;

b) munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantojakson päättymistä;

c) tuotantojakson aikana sellaisena ajankohtana, jona a ja b alakohdassa tarkoitetuista näytteenotoista on kulunut riittävän pitkä aika.

2.1.2.3 Jos unionin tavoite on saavutettu vähintään kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna koko jäsenvaltiossa, toimivaltainen viranomainen voi 2.1.2.1 ja 2.1.2.2 kohdasta poiketen päättää, että rutiininomaisesti suoritettava näytteenotto korvataan näytteenotolla, joka suoritetaan

a) tilalla kerran milloin tahansa tuotantojakson aikana ja hautomossa kerran vuodessa; tai

b) tilalla kaksi kertaa milloin tahansa tuotantojakson aikana, kuitenkin riittävän pitkin aikavälein.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää 2.1.2.1 tai 2.1.2.2 kohdassa vahvistetun testausvälin säilyttämisestä tai palaamisesta siihen, jos tilalla todetaan relevantteja salmonellan serotyyppejä siitosparvessa ja/tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo sen muutoin aiheelliseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama näytteenotto voi korvata näytteenoton, joka suoritetaan elintarvikealan toimijan aloitteesta.

2.2 **Näytteenottomenettely**

2.2.1 *Näytteenotto hautomossa*

Kunkin näytteenoton yhteydessä kustakin siitosparvesta on otettava vähintään yksi näyte.

Näytteenotto on järjestettävä kuoriutumispäiväksi, jolloin näytteet kaikista siitosparvista ovat saatavissa. Ellei tämä ole mahdollista, on huolehdittava siitä, että näytteet kerätään kustakin parvesta vähintään 2.1 kohdassa vahvistetulla tiheydellä.

Kaiken materiaalin kaikista kuorijakoneista, joista kuoriutuneet untuvikot poistetaan näytteenottopäivänä, on oltava oikeasuhteisesti edustettuna näyte-erissä.

Jos kuorijakoneissa on yli 50 000 munaa yhdestä siitosparvesta, kyseisestä parvesta on otettava toinenkin näyte.

Kyseisessä näytteessä on oltava ainakin

a) vähintään yksi yhteisnäyte selvästi eritteiden peittämistä kuorijalaatikoiden pohjapapereista, jotka on otettu satunnaisesti viidestä eri kuorijalaatikosta tai kuorijalaatikon kohdasta niin, että pohjapaperinäytteen yhteispinta-ala on vähintään 1 m^2; jos saman siitosparven siitosmunia on useammassa kuin yhdessä kuorijakoneessa, tällainen yhteisnäyte otetaan kaikista mutta kuitenkin enintään viidestä kuorijakoneesta; tai

b) yksi näyte, joka otetaan välittömästi untuvikkojen poistamisen jälkeen yhdellä tai useammalla kostutetulla kankaalla, joiden kokonaispinta-ala on vähintään 900 cm^2, vähintään yhteensä viiden kuorijalaatikon koko pohjan alueelta tai viidestä paikasta (myös lattialta) peräisin olevasta nöyhdästä kaikissa mutta enintään viidessä kuorijakoneessa, joissa on parvesta peräisin olevia siitosmunia; on varmistettava, että otetaan vähintään yksi näyte sitä parvea kohti, josta munat ovat peräisin; tai

c) 10 grammaa rikkoontuneita munankuoria, jotka otetaan yhteensä 25:stä eri kuorijalaatikosta (250 gramman alustava näyte) enintään viidessä kuorijakoneessa, joissa on parvesta peräisin olevia siitosmunia; munankuoret murskataan hienoksi ja sekoitetaan, minkä jälkeen murskasta otetaan 25 gramman osanäyte testausta varten.

Edellä a, b ja c alakohdassa kuvattua menettelytapaa noudatetaan sekä elintarvikealan toimijan aloitteesta suoritettavan että virallisen näytteenoton yhteydessä. Ei kuitenkaan ole pakollista ottaa mukaan kuorijakonetta, jossa on eri parvista peräisin olevia munia, jos vähintään 80 prosenttia munista on muissa kuorijakoneissa, joista otetaan näyte.

2.2.2 *Näytteenotto tilalla*

2.2.2.1 Rutiininomainen näytteenotto elintarvikealan toimijan aloitteesta

Näytteet otetaan ensi sijassa ulosteesta, ja tavoitteena on todeta 1 prosentin esiintyvyys parvessa 95 prosentin luottamustasolla. Tämän vuoksi näytteiden on sisällettävä yksi seuraavista:

a) Yhteisulostenäyte, joka koostuu erillisistä tuoreulostenäytteistä, joista kukin painaa vähintään 1 gramman ja jotka on otettu satunnaisesti eri puolilta rakennusta, jossa siitosparvea pidetään, tai, jos parvi pääsee vapaasti useampaan kuin yhteen rakennukseen tietyllä tilalla, kustakin tilan rakennusryhmästä, jossa siitosparvea pidetään. Ulosteet voidaan yhdistää analyysia varten vähintään kahdeksi yhteisnäytteeksi.

Yhteisnäytettä varten otetaan erillisiä ulostenäytteitä eri puolilta rakennuksia seuraavasti:

Siitosparvessa pidettyjen lintujen määrä	Siitosparvesta otettavien ulostenäytteiden määrä
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 tai enemmän	300

b) Tossu- ja/tai pölynäytteet

Tossujen on oltava riittävän imukykyisiä, jotta ne voivat imeä itseensä kosteutta. Tarkoitukseen voi käyttää myös harsokankaasta tehtyjä ”putkisukkia”.

Tossun pinta kostutetaan käyttäen sopivaa laimennetta (kuten 0,8 % natriumkloridia ja 0,1 % peptonia steriilissä deionisoidussa vedessä, steriiliä vettä tai muuta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää laimennetta).

Näytteet otetaan kävelemällä rakennuksessa reittiä, jolta saadaan edustavat näytteet rakennuksen tai sen sektorin jokaisesta osasta. Tähän kuuluu myös pehkujen peittämä alue ja ritiläalue, kunhan ritilän päällä on turvallista kävellä. Näytteitä otetaan rakennuksen kaikista erillisistä osista. Kun näytteenotto on saatu päätökseen valitulla sektorilla, tossut poistetaan varovaisesti, jotta niihin kiinnittynyt materiaali ei pääse irtoamaan.

Näytteiden on sisällettävä seuraavaa:

i) viisi paria tossuja, joilla kullakin on kävelty läpi noin 20 prosenttia rakennuksen alasta; tossut voidaan yhdistää analyysia varten vähintään kahdeksi yhteisnäytteeksi; tai

ii) vähintään yksi tossupari, jolla on kävelty läpi koko rakennuksen ala, sekä lisäksi pölynäyte, joka kerätään useista paikoista eri puolilta rakennusta sellaisilta pinnoilta, joilla on silminnähtävästi pölyä. Pölynäyte on kerättävä yhdellä tai useammalla kostutetulla kankaalla, joiden kokonaispinta-ala on vähintään 900 cm^2.

c) Häkkikanojen siitosparvien osalta näyte voidaan ottaa luonnollisesti sekoittuneesta ulosteesta lannankuljetusmatolta, raapasta tai lantakaivosta rakennuksen tyypin mukaan. Kerätään kaksi vähintään 150 gramman näytettä yksittäisiä testejä varten seuraavasti:

i) kunkin häkkikerroksen alapuolella olevat lannankuljetusmatot, joita käytetään säännöllisesti ja jotka tyhjentävät lastinsa puristin- tai kuljetinjärjestelmään;

ii) lantakaivojärjestelmä, jossa häkkien alapuolella olevat ohjauslevyt raappaavat lannan rakennuksen alapuolella olevaan lantakaivoon;

iii) lantakaivojärjestelmä porrastetussa häkkikanalassa, jossa häkit on porrastettu, jolloin uloste valuu suoraan kaivoon.

Yhdessä kanalassa on yleensä useita häkkikerroksia. Yhteisnäytteeseen on sisällyttävä yhteisulostetta kaikista kerroksista. Kustakin siitosparvesta on otettava kaksi yhteisnäytettä seuraavissa kolmannessa–kuudennessa alakohdassa kuvatulla tavalla:

Järjestelmissä, joissa on mattoja tai raappoja, nämä pidetään käynnissä näytteenottopäivänä ennen näytteenottoa.

Järjestelmissä, joissa on ohjauslevyt häkkien alapuolella ja raappoja, kerätään yhteisnäyte ulosteesta, joka on tarttunut raappaan sen jälkeen, kun se on ollut käynnissä.

Porrastetuissa häkkikanaloissa, joissa ei ole matto- tai raappajärjestelmää, yhteisulostenäyte on kerättävä lantakaivosta.

Lannankuljetusmatot: yhteisulostenäyte kerätään mattojen loppupäästä.

2.2.2.2 Näytteenotto virallisten valvontakäyntien yhteydessä

a) Rutiininomainen näytteenotto on suoritettava 2.2.2.1 kohdassa kuvatulla tavalla.

b) Varmistava näytteenotto, joka suoritetaan, kun hautomossa suoritetun näytteenoton perusteella on todettu relevanttien salmonellan serotyyppien esiintyminen, on tehtävä 2.2.2.1 kohdassa kuvatulla tavalla.

Lisänäytteitä voidaan kerätä mikrobilääkeherkkyyden tai bakteerikasvun estävän vaikutuksen varalta tehtävää mahdollista testausta varten seuraavasti: linnut valitaan satunnaisesti kustakin tilalla olevasta pitopaikasta, tavallisesti enintään viisi lintua pitopaikkaa kohti, paitsi jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että näytteen olisi käsitettävä suurempi lintumäärä.

Jos tartuntalähdettä ei löydetä, on suoritettava mikrobilääkeherkkyyden testaus tai uusi bakteriologinen tutkimus relevanttien salmonellan serotyyppien varalta siitosparvessa tai sen jälkeläisissä ennen kuin kaupan rajoitukset poistetaan.

Jos mikrobilääkeherkkyyttä tai bakteerikasvun estävää vaikutusta todetaan, salmonellatartunta katsotaan vahvistetuksi.

c) Epäily vääristä tuloksista

Poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisella viranomaisella on aihetta epäillä testausten tuloksia (väärä positiivinen tai väärä negatiivinen tulos), se voi päättää toistaa testauksen b alakohdan mukaisesti.

3. NÄYTTEIDEN TUTKIMINEN

3.1 **Näytteiden kuljetus ja valmistelu**

3.1.1 *Kuljetus*

Näytteet on lähetettävä 24 tunnin sisällä niiden keräämisestä mieluiten pika- tai kuriiripostina asetuksen (EY) N:o 2160/2003 11 ja 12 artiklassa tarkoitettuihin laboratorioihin. Jos näytteitä ei lähetetä 24 tunnin kuluessa, ne on säilytettävä kylmässä. Näytteet voidaan kuljettaa ympäristön lämpötilassa, kunhan vältetään niiden altistuminen korkeille lämpötiloille (yli 25 °C) ja auringonvalolle. Laboratoriossa näytteitä on säilytettävä kylmässä tutkimukseen saakka, ja ne on tutkittava 48 tunnin kuluessa niiden vastaanotosta ja 96 tunnin kuluessa näytteenotosta.

3.1.2 *Kuorijalaatikoiden pohjapaperit*

a) Pannaan näyte 1 litraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan, ja sekoitetaan kevyesti.

b) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

3.1.3 *Tossu- ja pölynäytteet*

a) Tossu- tai sukkapareista ja pölynäytteestä (kangasnäyte) koostuva näyte on avattava varovaisesti siten, ettei siihen kiinnittynyt ulostemateriaali tai irtopöly irtoa, ja pantava 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan.

b) Tossut tai sukat ja kangas on upotettava puskuroituun peptoniveteen kokonaan siten, että näytteen ympärille jää riittävästi vapaata nestettä *Salmonella*-bakteerien siirtymiseksi pois näytteestä, joten puskuroitua peptonivettä on tarvittaessa lisättävä.

Tossu- ja kangasnäytteet on valmisteltava erikseen.

c) Jos viisi paria tossu- tai sukkanäytteitä yhdistetään kahdeksi näytteeksi, jokainen yhteisnäyte pannaan 225 millilitraan tai tarvittaessa suurempaan määrään puskuroitua peptonivettä, jotta näyte on kokonaan upoksissa ja sen ympärille jää riittävästi vapaata nestettä *Salmonella*-bakteerien siirtymiseksi pois näytteestä.

d) Sekoitetaan näytettä, kunnes se on täysin kyllästetty, minkä jälkeen jatketaan viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

3.1.4 *Muut ulostemateriaalinäytteet*

a) Ulostenäytteet kootaan yhteen ja sekoitetaan huolellisesti, minkä jälkeen otetaan 25 gramman osanäyte viljelyä varten.

b) Osanäyte pannaan 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan.

c) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

Mikäli salmonellan toteamista varten kerättyjen näytteiden valmistelua koskevista ISO-standardeista on sovittu, sovelletaan niitä ja ne korvaavat 3.1.2, 3.1.3 ja 3.1.4 kohdassa esitetyt määräykset näytteiden valmistelusta.

3.2 **Toteamismenetelmä**

Relevanttien salmonellan serotyyppien toteaminen tehdään seuraavan standardin tarkistuksen 1 mukaisesti: EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 "Microbiology of food and animal feeding stuffs – Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp. – Amendment 1: Annex D: Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in environmental samples from the primary production stage".

Edellä 3.1 kohdassa tarkoitettujen tossunäytteiden, pölynäytteiden ja muiden ulostemateriaalinäytteiden osalta voidaan yhdistää inkuboitu rikastusliemi puskuroidun peptoniveden kanssa myöhempää viljelyä varten. Tällöin inkuboidaan molemmat näytteet puskuroidussa peptidivedessä 3.1.3 kohdassa esitetyn mukaisesti. Otetaan 1 ml inkuboitua lientä kustakin näytteestä ja sekoitetaan hyvin. Sitten otetaan 0,1 ml seosta ja inokuloidaan MSRV-maljat.

Puskuroidussa peptidivedessä olevia näytteitä ei saa ravistaa, sekoittaa tai muutoinkaan liikutella inkuboinnin jälkeen, sillä tällöin vapautuu partikkeleita, jotka haittaavat eristämistä MSRV-menetelmällä.

3.3 **Serotyypin määritys**

Vähintään yksi isolaatti kustakin positiivisesta näytteestä on tyypitettävä Kaufmann-White-menetelmällä.

3.4 **Vaihtoehtoiset menetelmät**

Elintarvikealan toimijan aloitteesta otetut näytteet voidaan analysoida käyttäen vaihtoehtoisia menetelmiä sen sijaan, että noudatettaisiin tämän liitteen 3.1, 3.2 ja 3.3 kohdassa esitettyjä näytteiden valmistelua, toteamismenetelmiä ja serotyypin määritystä koskevia ohjeita, jos menetelmät on validoitu EN/ISO 16140 -standardin tuoreimman version mukaisesti.

3.5 **Kantojen varastointi**

On huolehdittava, että vuosittain ainakin yksi viralliseen valvontaan liittyvästä näytteenotosta peräisin oleva eristetty relevanttien salmonellan serotyyppien kanta kustakin rakennuksesta varastoidaan sen mahdollista myöhempää faagityypitystä tai mikrobilääkeherkkyyden testausta varten käyttäen tavanomaisia kantakokoelmaan tallettamisen menetelmiä, joiden on taattava kantojen pysyminen muuttumattomina vähintään kahden vuoden ajan. Jos toimivaltainen viranomainen niin päättää, tarkoitusta varten talletetaan myös elintarvikealan toimijoiden suorittamasta näytteenotosta peräisin olevia isolaatteja.

4. TULOKSET JA RAPORTOINTI

Tarkistettaessa unionin tavoitteen saavuttamista siitosparvea pidetään positiivisen tuloksen antaneena,

— jos relevantteja salmonellan serotyyppejä (muita kuin rokotekantaa) on todettu yhdessä tai useammassa parvesta otetussa näytteessä, siinäkin tapauksessa, että relevantteja salmonellan serotyyppejä todetaan ainoastaan pölynäytteessä, tai

— jos relevanttien salmonellan serotyyppien esiintyminen ei vahvistu 2.2.2.2 kohdan b alakohdan mukaisessa viralliseen valvontaan kuuluvassa varmistavassa näytteenotossa mutta parvessa on todettu mikrobilääkeherkkyyttä tai bakteerikasvua estävää vaikutusta.

Tätä sääntöä ei sovelleta 2.2.2.2 kohdan c alakohdassa kuvatuissa poikkeustapauksissa, joissa elintarvikealan toimijan aloitteesta tehdyn näytteenoton yhteydessä saatu alustava positiivinen salmonellatulos ei vahvistu virallisen valvonnan osana tehdyssä näytteenotossa.

Positiivisen tuloksen antanut siitosparvi otetaan lukuun vain kerran riippumatta siitä, kuinka usein relevantteja salmonellan serotyyppejä parvessa on havaittu tuotantojakson aikana, tai siitä, tehtiinkö näytteenotto elintarvikealan toimijan vai toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta. Jos tuotantojakson aikana tehty näytteenotto osuu kahdelle kalenterivuodelle, kummankin vuoden tulokset on kuitenkin raportoitava erikseen.

Raportointiin on sisällyttävä

a) yksityiskohtainen kuvaus näytteenottojärjestelyssä käytetyistä menetelmistä ja otettujen näytteiden tyypit tapauksen mukaan;

b) niiden vähintään 250 täysikasvuista lintua käsittävien siitosparvien kokonaismäärä, jotka testattiin ainakin kerran raportointivuoden aikana;

c) testitulokset, joihin sisältyvät

   i) kyseisessä jäsenvaltiossa ylipäätään salmonellan suhteen positiivisen tuloksen antaneiden siitosparvien kokonaismäärä;

   ii) vähintään yhden relevantin salmonellan serotyypin suhteen positiivisen tuloksen antaneiden siitosparvien määrä;

   iii) positiivisen tuloksen antaneiden siitosparvien määrä kutakin salmonellan serotyyppiä kohti tai määrittelemättömän salmonellan osalta (isolaatit, joita ei voida tyypittää tai joita ei ole serotyypitetty);

d) sellaisten tapausten määrä, joissa elintarvikealan toimijan aloitteesta tehdyn näytteenoton yhteydessä saatu alustava positiivinen salmonellatulos ei vahvistunut virallisen valvonnan osana tehdyssä näytteenotossa;

e) tulosten selitykset, erityisesti poikkeustapauksien osalta.

Tulokset ja muut asiaankuuluvat lisätiedot on ilmoitettava osana direktiivin 2003/99/EY 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suuntauksia ja lähteitä koskevaa kertomusta.